

Ședința Comitetului de la 7 Mai 1905.

Ședința se deschide la ora 9 seara sub președenția D-lui *Al. Cottescu*. Prezenți D-nii *Casimir, Cristescu, Gallea, Gheorghiu, Ioachimescu, Ionescu, Voiculescu*.

Se citește procesul verbal al ședinței de la 21 Februarie 1905, și se aprobă cu oarecari modificări.

Se citește procesul verbal al ședinței de la 2 Aprilie 1905 și se aprobă.

Se citește cererea Ministerului Lucrărilor Publice de a i se trimete în viitor 6 numere din Buletin în loc de 2 ca până în prezent și se aprobă.

Se citește o cerere a D-lui Inginer *Pădure* pentru a se interveni la Ministerul Lucrărilor Publice în scopul ca să se ia dispozițiuni ca anii serviți la Comune, Județe și Stat să se cumuleze pentru pensuni. Se decide a se comunica D-lui *Pădure* că Comitetul a fost informat că prin noua lege a drumurilor s'a luat dispozițiuni în acest sens.

Se citește cererea Academiei de a se afișa publicațiunile Academiei relative la bursele *Adamachi* pentru hârtie și celulosă și pentru țesătorie și torcătorie. Se aprobă cererea și se decide a se publica în Buletin acele condițiuni.

Se citește cererea Asociațiunii Române pentru înaintarea și răspândirea științelor de a i se trimete lista membrilor Societății în scopul de a li se trimete mai multe publicațiuni ale acestei Asociațiuni. Se aprobă cererea și se decide a se publica în Buletin circulara No. 1 care a fost trimeasă Societății Politecnice.

Se autorisează D-l *Gallea* a lua parte la Adunarea Generală a

Băncii Naționale la care Societatea are dreptul la 4 voturi în urma acțiunilor donate Societății de repausatul Spiridon Yorceanu.

D. Gallea cere a se publica în Buletin testamentul lui Yorceanu și despre parastasul ce i s'a făcut anul acesta și se aprobă.

D-l *Gallea* comunică Comitetului că D-l *I. G. Cantacuzino* a cerut o rectificare în procesul verbal al Ședinței de la 6 Ianuarie și anume să nu se zică că nu a acceptat Președinția Societății din cauză că nu s'ar putea ocupa de interesele Societății lipsind din București, ci să se menționeze că părerea D-sale e, că Președintele Societății trebuie ales dintre membri Comitetului cu reședința în București, căci aceștia pot îndeplini mai ușor această sarcină. Comitetul ia act de această rectificare.

D-l *Gallea* comunică Comitetului că s'a interesat de a găsi alt local pentru Societate. Intre altele D-sa spune că cu începere de la Sf. Dumitru rămâne liber și fostul local din Strada Episcopiei No. 2 proprietatea D-rei *P. Zossima*. Pentru acest local se cere 3,500 lei anual chirie și 100 lei pentru apă, gunoiu, etc.

Contractul va trebui făcut cu Creditul funciar urban. Se decide a se închiria acel local pe trei ani cu dreptul de a se putea rezilia chiar după un an.

Ședința se ridică la ora 10¹/₂.

Aprobat în Ședința Comitetului de la 26 Octombrie.

p. Președinte, **Gr. Casimir.**

Secretar, *I. Ionescu.*

Ședința Comitetului de la 26 Octombrie.

Ședința se deschide la orele 10 a. m. sub președinția D-lui *Gr. Casimir*, vice-președinte. Prezenți D-nii *E. Balaban*, *V. Cristescu*, *N. Gallea*, *St. Gheorghiu*, *A. Ioachimescu*, *I. Ionescu*, *D. Matak*, *Al. Periețeanu*, *E. Radu*, *C. Răileanu*, *V. Voiculescu*. Ea parte la ședință și D-l inginer *N. Costinescu*, chemat a da unele informațiuni.

Se citește sumarul ședinței de la 7 Mai 1905 și se aprobă.

Se votează ca membrii noi D-nii ingineri *A. Chiricuță* și *C. Niculescu*.

Se intră în ordinea zilei : *Chestiunea angajării streinilor pentru proiectarea și executarea lucrărilor publice curente*.

D-l *Casimir* amintește Comitetului, angajările D-lui *Lindley* pentru canalizarea orașului Ploești și pentru complectarea alimentării cu apă a orașului București. Aceste angajări pentru executarea unor asemenea lucrări este un blam adus inginerilor români. Aceștia sunt nemulțumiți și încep a se mișca. Societatea nu poate să nu se manifesteze cu această ocaziune și de aceea D-l Președinte ne-a convocat pentru a ne consfătuși și a decide în ce sens trebuie să ne manifestăm.

D-l *Ghcorghiu*, spune că nu putem să rămânem indiferenți. Formula o vom stabili-o mai târziu. Dacă Comitetul nu poate face aceasta să convocăm de urgență o adunare generală.

D-l *Casimir*, spune că Adunarea Generală va trebui convocată, însă e mai bine, cum s'a procedat și în alte ocaziuni, ca Comitetul să studieze chestiunea și să facă o propunere. Altfel se va discuta mult și se poate să nu ajungem la nici un rezultat.

D-l *Voiculescu* întreabă, cui ne vom adresa ? D-sa ar fi de părere să se facă un memoriu Ministerului Lucrărilor Publice.

D-l *Casimir* e de părere să ne adresăm publicului. Noi nu facem aci chestiune politică. *Lindley* a fost angajat supt toate guvernele la Craiova, Ploești și acum la București.

D-l *Balaban* e de părere să examinăm puțin dacă e sau nu de făcut un protest.

D-l *Casimir* spune în ce condițiuni s'a făcut contractul în Ploești. Oricine cunoaște acele condițiuni nu poate tăcea.

D-l *Balaban* crede că azi e chestiunea numai de idei. Azi nu mai e permis ca oamenii noștrii să nu ne mai cunoască. Când inginerii au fost atacați acum câțiva ani, eră aparență că oamenii nuși da seama de ceea ce știm noi. Azi nu ne mai putem pune pe chestia asta ; nu trebuie să mai încercăm de a'i lumina ; azi e chestia de animozitate contra inginerilor. Toți au convingerea de puterea și capacitatea noastră, dar nu vrem să știe căci nu le suntem simpatici. Azi cum vedem se ridică și opinia publică, nu ca înainte. Există o mișcare puternică. Manifestarea aceasta nu trebuie să o facem pe in-

teres de corp, ci pe chestiunea dezvoltării noastre economice. Să nu facem o manifestare ca din partea unor oameni ce nu au lucru, ci în mod analog ca cei care au cerut pentru elementul și capitalul românesc exploatarea petroleului și a iluminatului capitalei. Trebuie să nu ne micșorăm ci să protestăm ca organ al Economiei Naționale ori când e nevoie. Să ne ocupăm de interesele superioare.

D-l *Casimir* spune ca să lăsăm la o parte chestiunea petroleului și a gazului. Să ne ocupăm numai de chemarea streinilor pentru proectarea și executarea lucrărilor publice. Rău a făcut Societatea că în 1901 a protestat contra concesiunii gazului.

D-l *Periețeanu* spune că dacă ne ocupăm de preferința inginerilor streini, atunci implicit trebuie să ne ocupăm și de concesiunile care trebuiesc conduse de ingineri. Societatea represintă interesele generale ale inginerilor.

D-l *Ioachimescu* spune că petrolul și gazul sunt întreprinderi financiare. Astfel la gaz nu e o schimbare de sistem ci numai o combinație financiară.

D-l *Periețeanu* arată că financierii români și-au făcut datoria prezentând oferte pentru petroliu și gaz. Noi să le dăm concursul nostru. Noi să arătăm că putem exploata petrolul și gazul și că prin urmare nu e nevoie de străini.

D-l *Casimir* spune că nu ne putem ocupa de cât ca cetățeni de petroliu și gaz. După cum nu am făcut nimic la petroliu, tot așa să nu facem nimic pentru gaz. Concesionarii sunt obligați apoi a lua ingineri Români. Primăria a impus aceasta.

D-l *Periețeanu* arată că e adevărat că Societățile Străine iau ingineri Români, însă au mijlocul de a-i face să nu stea, și ca alții să nu se mai gândească ale lua locul.

D-l *Răileanu* spune că industriile străine sunt obligate a lua numai $\frac{1}{3}$ din lucrători, însă nu funcționari.

D-l *Ioachimescu* spune că nimeni nu poate opri pe Societățile Române să nu angajeze personal străin, dacă îl găsește mai eftin. Ele sunt obligate a avea numai în Consiliul de Administrație români.

D-l *Răileanu* arată că Societățile române oferă mai multe garanții în această privință ca cele străine.

D-l *Cristescu* spune că toate societățile române nu sunt de cât străine căci fie-care din ele au o bancă străină la spate.

D-l *Voiculescu* spune că în această privință s'au făcut proteste de alții, cărora li s'a dat o formă politică. Noi să nu mai facem ca să nu se zică că facem acum politică.

D-l *Periețeanu* susține că nu trebuie să ne ocupăm de ce zice unul sau altul. Să facem ceia ce credem că trebuie făcut.

D-l *Casimir* arată că chestiunea pentru care am fost convocați ne atinge direct pe noi. Trebuie să manifestăm pentru ea și cum? Se vede că toți suntem de acord că trebuie să manifestăm. Să examinăm acum modalitatea.

D-l *Voiculescu* arată că unii din membrii Comitetului cer a se face o manifestare mai largă.

D-l *Balaban* e de părere să legăm aceste chestiuni, care au toate de scop utilizarea românilor. Alt-fel am perde din importanță. D-sa spune că Consiliul Technic a dat un aviz defavorabil convențiunei Primăriei Ploești cu D-l Lindley.

D-l *Periețeanu* se unește cu părerea D-lui Balaban.

D-l *Radu* spune că e în simțământul tuturilor că la Ploești și aci nu e D-l Lindley vinovat; nu trebuie să avem nici o aversiune contra lui. Care din noi nu s'ar duce în străinătate să proiecteze sau să execute o lucrare dacă ar fi chemat și plătit? Chestiunea e mai gravă. Se aduc lovituri mari Corpului nostru Technic care îi amenință chiar existența. Acest corp a dat dovezi de forța lui. Nu sunt de părere că ni să aduce nouă un blam prin cele două contracte ce s'au încheiat; blamul revine acelor care le-au făcut și le-au susținut. Ceea ce este mai grav și mai trist e că inginerii români, mai mult încă membrii ai acestei societăți, actuali consilieri comunali, a zis că nu avem oameni capabili care să facă lucrările. Iată cum stă chestia.

Coadă toporului strică pădurea.

Noi românii ne am îndeplinit însărcinările ce ni s'a dat. Contrariul nu a putut să'l arate nimeni până acum. Ce lucrări am făcut noi și nu au corespuns? Să ni se spue. E ușor a zice autoritățile noastre: angajăm streini fiindcă românii nu sunt capabili. Chestiunea e vitală pentru noi. Până azi inginerii își găseau ocupațiuni la Stat, Județ sau Comună, căci în industrii nu puteau pătrunde. Azi Statul are foarte puțin de lucru. Rămâneau comunele cu lucrările de edilitate. S'au trimes tineri care să se specializeze în această ramură iar azi se caută a se înființa un monopol: București, Ploești, Iași, Cra-

iova au dat aceste lucrări străinilor în condiționile revoltătoare. Prin acest monopol se aduce desconsiderarea corpului. Noi trebuie să arătăm țării această și să ne facem datoria.

D-l *Radu* arată apoi că orașele *R.-Vâlcea*, *Sinaia*, *Câmpina*, *Focșani*, *Brăila*, *Sulina* au fost alimentate de inginerii români cu destul succes. La *București* primul proiect de alimentare cu apă filtrată se datorește streinilor care au garantat 40000 m³ pe zi și nu s'a obținut de cât 20000, iar când *Dâmbovița* e turbure nici 12000 m³. D-sa a făcut numai jumătate din lucrările propuse garantând 20000 m³ pe zi. Această cantitate, după măsurătorile primării a fost întrecută chiar în timpuri de secetă. Calitatea apei e acuma mai bună ca cea găsită la primele încercări; cheltuelile de exploatare sunt mai mici ca cele prevăzute.

S'a zis că n'a fost prevederi, ca să se dea cantitatea necesară. La această obiecțiune pot spune că chiar D-l *Lindley* a făcut o parte din alimentarea orașului *Frankfurt*, iar din lucrarea D-lui inginer *Roșu* publicată de *Academie* se vede că acel oraș a fost nevoit a-și spori lucrările din 2 în 2 ani, în loc ca asemenea lucrări să se facă din 5 sau din 10 ani de exemplu. Acelaș lucru se întâmplă și la alte lucrări. Așa *Anversul* își sporește portul cu lucrări de 250.000.000 lei; *Genua* se dublează; nu zice nimeni că nu s'a prevăzut. D-l *Lindley* a canalizat *Frankfurtul*, însă din cauza necurățirii apelor a infectat râul *Main*; *Tratatele speciale de hidrologie* spun apoi că proiectul ce făcuse pentru epurare a eșuat. Nu se angajază dar D-l *Lindley* pentru că este un hidrolog ireproșabil, ci pentru alte considerațiuni. Noi trebuie să ne ridicăm contra monopolului ce tinde a se creia. Am fost chiar informat că aci în *București* D-l *Lindley* se va ocupa și cu gazul, tramvaele, crematoriile, cu un cuvânt toate lucrările de edilitate. El va fi inginerul general. Celelalte comune nu va întârzia de a face acelaș lucru.

D-l *Răileanu* cere ca înainte de a face un răspuns să ne luăm datele, hotărârile și motivele se s'au dat.

Primarul a spus și D-l *Cuțarida* a recunoscut, că noi nu avem specialiști pentru lucrări de edilitate.

Trebuie dovedit contrarul.

D-l *Ionescu* cere ca specialiști noștri să ne probeze dacă D-l *Lindley* este sau nu considerat în streinătate ca o somitate în ma-

terie, căci mai curând vom fi crezuți repetând spusele altora de cât pe ale noastre.

D-l *Periețeanu* spune că chiar dacă D-l *Lindley* ar fi o somitate, trebuie să începem noi, căci alt-fel ne învârtim în un cerc vicios: nu începem fiindcă nu avem specialiști, și nu avem specialiști fiindcă nu-i lăsăm să lucreze în acea specialitate. Statul a încercat la drumurile de fier și a reușit de la prima încercare.

D-l *Balaban* spune că noi am început portul Constanța, fără să fi avut nici un inginer care să fi lucrat porturi de mare, și lucrările au reușit.

D-l *Casimir* admite a se recurge la o capacitate pentru proiectarea unor lucrări, însă ca să vie streinii să execute lucrări la noi în țară, să punem personalul nostru supt ordinele lui, să'l lăsăm pe el sau pe agenții lor să facă contracte, condițiuni etc. aceasta nu se poate. Canalisarea de la Ploești este cedată în aceste condițiuni. Pentru proiect se dă 9%; corespondența în limba germană, contractantul nu admite control, etc., etc.

D-l *Radu* merge mai departe. D-sa nu admite pe streini de cât la consultarea planurilor elaborate de noi. Să vie atunci, să i plătim cât de bine, să ne spue ce este bine făcut și ce trebuie modificat că vom primi cu plăcere toate indicațiunile ce ni s'ar da de către somități recunoscute, cum e de exemplu D-l *Thien* în chestiunea apelor. Nu trebuie să admitem însă ca proiectarea și executarea lor să se facă de streini, care să vie de 2—3 ori pe an aici și ai căror agenți să și facă treburile la noi în țară. Altfel nu ne putem creia oamenii de care țara are nevoie; nu ne putem forma un corp tehnic național.

D-l *Răileanu* arată că suntem toți de părere să facem un protest, însă el trebuie făcut repede și discutat. D-sa propune a se adresa Ministerului Lucrărilor Publice și Ministerului de Interne protestul și să se publice și în broșuri.

D-l *Casimir* cere ca să pregătim ceva așa că Sâmbătă să putem discuta. Repetă că nu e de părere a se adresa Miniștrilor. Ne am mai adresat până acum de două ori fără nici un rezultat. Să facem numai o moțiune care să se publice în Buletin și pe care să o publicăm și prin ziare.

D-l *Balaban* spune că moțiunea ar fi prea scurtă, și nu s'ar putea motiva. Se declară contra unei moțiuni.

D-l *Voiculescu* arată că un memoriu ar eși prea lung, ar trebui bine documentat și nu se poate face repede.

D-l *Răileanu* cere a se face un memoriu scurt, concis căci altfel nu se citește. El trebuie însă justificat.

D-l *Radu* cere a se face o moțiune justificată.

D-l *Voiculescu* cere a se face o adresă Ministerului; acum noi nu ne adresăm opiniei publice ci trebuie să reclamăm contra unei administrațiuni, ca or ce particular căruia i se face o nedreptate.

D-l *Matak* cere a se insista în memoriu că Primăria a cheltuit deja 900,000 lei cu studii pentru adusul apei în București, că sistemul cu puțuri a fost propus de D-l Lindley și de *Thiem* pe care luase ca ajutor, D-sa poate dovedi or când această. Români nu pot fi făcuți responsabili de cât de execuțiune. Să ne spue unde s'a făcut greșeli.

D-l *Voiculescu* cere a se alege o Comisiune care să facă protestul și să'l presinte Sămbătă Comitetului.

Se aleg D-nii *I. Ionescu*, *Al. Periețeanu*, și *C. Răileanu*.

Ședința se ridică la orele 12.

Aprobat în ședința comitetului din 29 Octombrie 1905.

Președinte, **Al. Cottescu.**

Secretar, *I. Ionescu.*

Adunarea generală dela 6 Martie 1905.

Ședința se deschide la ora 10.45 a. m., sub președinția D-lui Cottescu Al.

Se citește sumarul ședinței precedente și se aprobă.

D-l *Președinte* comunică Adunării că fiind 23 cereri de membrii noi a crezut nimerit a convoca Adunarea generală pentru a nu se întârzia cu admiterea acestora în Societate.

D-l *Cristescu* spune că din aceștia sunt mulți cari insistau să fie admiși cât mai curând.

Se procede la votare. Au votat 95 membrii. Două voturi au

fost anulate din cauză că nu aveau pe plicul exterior numele votantului.

Au întrunit :

Cair D.	92	voturi	Dumitrescu C.	91	votur-
Corbescu C.	92	"	Hoiescu C.	91	"
Demetrescu I.	92	"	Petrescu An.	91	"
Georgescu N.	92	"	Poenaru Jatan N.	91	"
Petculescu N.	92	"	Emilian D.	90	"
Anastasiu I.	91	"	Niculescu At.	90	"
Bedreag Șt.	91	"	Tintorescu V.	90	"
Demetriad P.	91	"	Tudor I.	90	"
Ionescu P. Corn.	91	"	Tacit Virgil	87	"
Luisescu I.	91	"	Petrazzoli C.	75	"
Mateescu C. Sc.	91	"	Mornard Gustave	63	"
Mladenovici Cr.	91	"			

Toți întrunind $\frac{2}{3}$ din numărul voturilor admise, au fost proclamați membrii ai societății.

D-l Președinte întreabă pe d-nii membri dacă au oarecari propuneri de făcut.

D-l Iliescu cerând cuvântul întreabă dacă Societatea, conform testamentului repauzatului Iorceanu, s'a interesat de aducerea la îndeplinire a dispozițiilor testamentare.

D-l Casimir spune că președenția Societății a fost însărcinată cu împărțirea averii rămase și crede că Societatea nu are să se mai ocupe după aceea. D-sa declară însă că nu cunoaște testamentul în amănuntele sale.

D-l Iliescu spune că a văzut testamentul și că Societatea este însărcinată și cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor dintrânsul. Așa ar trebui să se vadă dacă Eforia care a avut cea mai mare parte la moștenire, a înființat paturile pentru convalescenți, cari se prevăd în testament.

D-l Președinte mulțumește D-lui Iliescu pentru că a atras atențiunea Societății în privința acestei chestiuni. Vom cere testamentul și vom căuta să vedem dacă dispozițiunile din el au fost realizate.

D-l Pașcanu P. P. cere ca din venitul fondului Iorceanu să se

facă un bust sau un medalion al răposatului care să se pună în sala de Adunări a Societății.

D-l Ionescu I. propune ca unul din membrii vechi ai Societății cari cunoșteau mai de aproape pe răposatul Iorc anu, să-i facă în buletin o biografie, descriindu-i viața și lucrările sale.

D-l Președinte susține propunerea aceasta care se aprobă.

Ședința se ridică la ora 11¹/₂.

Aprobat în adunarea generală din 30 Octobrie 1905.

Președinte,
AL. COTTESCU

Secretar,
I. Ionescu

Adunarea generală de la 30 Octombrie.

Ședința se deschide la orele 3¹/₂ supt președenția D-lui *Al. Cottescu*.

Se citește sumarul Adunării generale de la 6 Martie și se aprobă.

D-l Președinte spune că marele număr de membri prezenți dovedește că chestiunea ce am pus la ordinea zilei are o mare însemnătate. Corpul tehnic se consacră în tăcere pentru binele și propășirea țării; a făcut lucrări mari și neperitoare; exploatează căile ferate și navigația fluvială și maritimă; lucrează la industrializarea țării; caută să modernizeze orașele noastre prin lucrări de edilitate și de înfrumusețare. Acest corp a contribuit la înălțarea și renumele țării noastre în streinătate. El are deplină conștiință de valoarea lui și de aceea e în drept să protesteze când autoritățile îi contestează valoarea și inteligența. In contra tendințelor de această natură trebuie să ne opunem din toate puterile și nu trebuie să încetăm de a protesta. O subcomisiune a Comitetului Societăței a redactat un protest către D-l Ministru al Lucrărilor Publice care este cunoscut ca un om iubitor de țară și care ține foarte mult la corpul tehnic. Acel protest a fost aprobat de Comitet, iar azi îl supunem Adunării. (*Aplause*).

D-l *Ionescu* citește adresa de protestare către Ministerul Lucrărilor Publice.

D-l *Președinte* declară debaterile deschise.

D-l *Cuțarida* cerând cuvântul spune că una din cauzele Adunării de azi este și declarațiunile pe care D-sa le a făcut în Consiliul Comunal când s'a făcut angajarea D-lui *Lindley*. Eu am fost unul care m'am interesat totdeauna de Corpul tehnic. Am scris broșuri contra legii pensilor, contra arhitecților, contra grevei de la căile ferate, etc., și le am putut face pentru că eram independent, eram antreprenor. V'am cerut ca să ne introduceți și pe noi în Comitet ca să ocrotim pe antreprenori pe care îi sdrobesc străinii cu rabatele și n'am fost ascultați; v'am cerut legi pentru garantarea titlului de inginer și nu le ați făcut. Noi nu mai putem trăi în țară. Astăzi sunt consilier comunal. Vine Primarul la mine și imi spune că capitala nu are apă. Acest primar înțelept, patriotic și care se ocupă de binele comunei ne explică că trebuie să angajăm pe D-l *Lindley* care e o celebritate și a făcut multe lucrări, și ne cere a vota să'l consultăm. Cum, nu admiteți să se consulte somități? Doctorii nu se supără când un bolnav aduce medici străini. D-sa a votat angajarea și crede ca nu a greșit.

D-l *Răileanu* zice: mă ridic împotriva afirmațiunilor D-lui *Cuțarida* că d-sa ca antreprenor este mai independent de cât noi inginerii care suntem în funcțiunile statului, când știut e că lucrările cele mai multe în țară fiind lucrările publice, antreprenorii sunt mai interesați de bunele grații ale autorităților de cât Ingerii care au oarecare inamovibilitate.

De asemenea nu este de admis ca un consilier comunal, pentru că este ales, să arunce discredit asupra corpului nostru tehnic, fără să și dovedească afirmările.

În special, D-l *Cuțarida* nu trebuie să declare că nici un inginer român nu are nimic de obiectat contra învoelei cu D-l *Lindley*, având aerul de a vorbi în numele tuturor inginerilor, când nu avea mandat.

D-l *Gogu Constantinescu* spune că D-l *Cuțarida* se miră că noi nu admitem consultul streinilor. Pentru a se vedea ce însemnează consult în ziua de azi D-sa citește articolele 8, 9, 10, 12, 13, 14 din Convențiunea încheiată între Comuna Ploești și D-l *Lindley*. D-sa

demonstrează că după acea convenție D-l *Lindley* va lua 16% din valoarea lucrărilor. El va putea încasa până la 79000 lei în un an. D-sa arată că D-l *Lindley* și-a aranjat așa de bine afacerile în cât ar avea situația cea mai splendidă dacă după un an ar fi concediat. E probabil că D-sa a comptat pe această eventualitate, judecând după cele petrecute la Iași și Craiova. Pe D-sa nu-l interesează mult partea hidrologică ci cea financiară ; grija pe care o pune e de a face să curgă banii în pungile sale iar nu apă în nenorocitele noastre orașe. Până azi dânsul nu a făcut nimic la noi în țară cu toate consultările repetate la care a fost chemat.

D-l *Casimir* întreabă pe D-l *Cuțarida*, dacă nu l'a isbit faptul că consultația D-lui *Lindley* o să dureze 10 ani. Consultație mai e aceasta ?

D-l *Matak* spune că chestiunea apei la București, datează de mult. Face un mic istoric și ajunge la angajarea lui *Lindley* și *Thiem* pentru studii care au costat 900000 lei pe comună. Rezultatul îl știm. Executarea proiectelor a fost făcută de inginerii noștrii, și numai pentru aceasta sunt responsabili. Ce greșeli s'au făcut la executare ? Să ni le spue D-l *Lindley*. Dacă nu ne spune aceasta de ce să se mai aducă acum ? Soluția dată nu e a noastră, e a streinilor, după ce noi le-am spus că e apă subterană la București, lucru care se știa încă de când s'a canalizat Dâmbovița. D-l *Lindley* nu a făcut de cât să ne ceară să mai pompăm mai departe, și iar mai departe, nu pentru a vedea că e apă, căci se știa, ci pentru a se mai pompa din fondurile comunei în buzunarele streinilor.

Atitudinea societății trebuie să fie foarte demnă. Nenorocirea noastră este că la noi se face prea multă politică, și aceasta se vâra în toate chestiunile. Corpul tehnic a rămas totdeauna la adăpostul acestor lupte; el însă trebuie să arate guvernanților greșelile ce fac și să protesteze când i se aduce acușări nedrepte și nejustificate. Să se dovedească că noi am greșit și marele hidrolog *Lindley* să ne spue unde s'a greșit. Autoritățile să ne dovedească capacitatea acestuia.

În urma cererii D-lui *Cucu* de a i se da cuvântul, D-l *Matak*, spune că primul care a pus chestia alimentării Capitalei în un program general a fost D-l *Cerkez*. Apoi a fost însărcinat cu o parte a aceluia proiect D-l *Guilloux* iar apoi a fost însărcinat D-sa. Atunci am chemat la consult și numai la consult, pe *Culmann* și *Ziegler* cărora

li se dedea 5000 lei anual și drumul. Prima soluție ce se prezenta era cu apă de Dâmboviță. Era evident o soluție provizorie. S'a făcut cercetări pentru ape subterane pe malurile Dâmboviței în dreptul halei și s'a dat de apă subterană, apa pe care o bem azi și care nu este apă de puț. S'au prelungit cercetările și am găsit să s'ar putea avea 2500—3000 m³ pe zi. De aceea am rămas la soluția Dâmboviței și s'a făcut un filtru de lemn provisoriu. În acest stadiu am părăsit Primăria. S'a făcut apoi cercetări prin împrejurimile Bucureștiului și s'a dat de stratul de apă pe care îl găsisem eu la hală. A trebuit atunci să se aducă mari geologi și hidrologi, să se cheltuiască 900.000 lei cu ei, ca să ne spue că este cea ce știa. Acești hidrologi au impus soluția. Noi am executat-o. Arată apoi cum în fostul Consiliu Comunal a fost contra streinilor și în special a lui *Lindley*. Incheie repetând că nu mai e nevoie de nici un concurs al streinilor.

D-l *Cuțarida* adresându-se D-lui *Răileanu* îi spune că nu știe cum a ajuns D-sa în Consiliul Comunal. Răspunde D-lui *Constantinescu* că dacă cele ce a spus relative la convenția între Lindley și Ploești, e adevărat, apoi e teribil, o recunoaște. E o pată pentru D-l Lindley. Nu înțeleg însă cum așa ceva a putut fi admis de inginerii primării și de Consiliul tehnic.

D-l *Casimir*. Dar cine întreabă pe inginerii primării? Consiliu tehnic nu a admis o asemenea convențiune.

D-l *Cuțarida*. De ce a aprobat contractul cu Craiova?

D-l *T. Constantinescu*. Acolo era chestiunea de a se studia alimentarea orașului. Nu are aface cu cea ce e la Ploești sau angajamentul pe 10 ani de aci.

D-l *Cuțarida*. E în puterea inginerilor de a opri asemenea convențiuni. În cea ce-l privește pe D-sa ca Consilier comunal nu a lucrat de cât în interesul comunei.

D-l *Pleșoianu* constată o pornire a D-lui *Cuțarida* contra inginerilor români. Se aduce acum D-l *Lindley* ca să ne mai spue ce a mai spus? De ce nu s'a adus altul cu mai multă autoritate? Soluția ce s'a dat alimentării Capitalei ne aparține nouă. E o alimentare prin puțuri, dar adânci. Ingerilor noștri nu li se poate reproșa nimic. Au garantat cantitatea de 20000 m³ pe zi, și acum în timpurile eele mai secetoase, după cum spune D-l *Giulini* care e de față, s'a dat 27000 m³ și s'a ajuns chiar la 39000 m³. În ce privește

calitatea e o Autoritate care s'a pronunțat: Consiliul sanitar. Înainte de a începe lucrările, s'a dus acolo proba de apă, și numai după ce s'a zis că e bună s'au început facerea puțurilor. Azi apa nu e inferioară acelor probe. Este dar cu totul neexplicabilă consultarea streinilor

D-l *Matak* insistă din nou că apa de la Bragadiru nu e de cât apa care se cunoaștea dinainte.

D-l *Periețeanu* spune că la București este apă mai multă de cât s'a promis și că corespunde prevederilor. Dacă acum nu e destulă apă, vina nu e a D-lui *Radu* ci a Primarilor cari nu au dat bani ca să se completeze proiectul și să se obție astfel 40.000 m³. Soluția era găsită. Dacă Primăria s'ar fi adresat unor capitaliști și ar fi cerut banii, garantându-i cu plata apei, ori cine ar fi dat bani în aceste condițiuni. Are acum comuna bani? nu vedem de ce i'ar da lui *Lindley*. Anul acesta am avut 27000 m³; să mai facem încă atâtea instalații și vom avea îndoit. Nu e nevoie de consult pe zece ani. Înțelegem să aducem un mamoș care să salveze imediat capitala. Un mamoș bun nu stă mult cu bolnavul, căci îl gonește. Pe asemenea mamoși nu i consultă nimeni. Pe de altă parte dânsul cere 350000 lei pe acest interval, dar în loc să ceară câte 35000 lei pe an, cere 70000 lei anual în primii trei ani. De ce? Chestia nu e curată, e aci o afacere pe care nu știm cine o face. D-sa continuând spune că își dă seamă de fizionomia consiliului comunal când s'a votat angajarea. Primarul vine și spune: capitala nu are apă. Toți consilierii atunci se uită la D-l *Cuțarida*, căci D-lui era cel mai în măsură să 'și dea seama de cea ce votează. D-lui trebuia să spue, că după modul cum a studiat chestiunea.

D-l *Cuțarida*. Nici nu aveam cunoștință de ea, mi s'a spus numai de primar.

D-l *Periețeanu*. Aici voiam să ajung. Noi îl credeam pe D-l *Cuțarida* ca pe cel mai competent în Consiliul, ca pe reprezentantul nostru. A fost o confuziune, nu a vorbit în numele nostru. Am rămas stupefiat când ne a spus că nu cunoștea modul cum D-l *Lindley* a făcut contractul la Ploești, că nici aici nu cunoaște contractul și că nici chestiunea nu o studiase; știa numai că nu e apă. Că comuna dă 1/2 milion în plus, asta nu e nimic. D-l *Cuțarida* spune că a votat ca consilier; D-sa nu trebuia să uite că nu se putea dezbrăca de obligațiunea ce are către noi cât timp vine între noi.

Astfel fiind, nu avem cu cine ne război, nu putem protesta contra faptelor făcute de oameni inconștienți. Dacă chestiunea s'ar fi studiat s'ar fi văzut că Românii sunt capabili și s'ar fi discutat ce e de făcut. Nu mai e permis unui inginer să zică: Consiliul era sesizat, Primarul ne a cerut să votăm.

D-l *Periețeanu* e apoi de părere să se întrebe autoritățile noastre dacă D-l *Lindley* este responsabil de ceea-ce propune și face. Nouă pentru cel mai mic canton ni se cere măsurători, devize; ni se cere ca devizele să nu întrecă 20%, etc. Răspunde el cu ceva și cu ce garantează aducerea la îndeplinire?

Dacă întrece devizul cu mai mult de 20%, ce face Primăria?

D-l *Matak*. Face devizul de 100.000.000 așa ca să poată da la urmă și economie.

D-l *Periețeanu*. Se poate ca devizul să nu se întrecă, dar dacă apa nu vine la conducte în cantitate prevăzută, cine plătește? D-sa crede că D-l *Lindley* nu va ajunge până acolo.

D. *Ionescu* relevează atacul adus de D-l *Cuțarida* Societății că nu a făcut nimic pentru interesele inginerilor. D-sa își propune a arăta ce a făcut D-l *Cuțarida*. În Adunarea generală de la 13 Aprilie 1900. D-l *Cuțarida* propune studiarea unui proiect de lege pentru garantarea titlului de inginer și gonirea streinilor de la Județe, Comune și Eforii, și înlocuirea cu ingineri din corpul tehnic al statului.

Se numește o comisiune din care făcea parte D-sa și D-l *Cuțarida*. Nu era nimeni mai înverșunat contra streinilor ca D-l *Cuțarida* în acea Comisiune. Cerea ca și expertizele judiciare să se facă numai de ingineri, lucru de care s'a convins mai târziu că nu se poate. Proiectul s'a făcut și s'a trimes Ministerului de Lucrări Publice Mai târziu Societatea protestează în Februarie 1901, contra concesiuni gazului. D-l *Cuțarida* scrie din Călimănești la 13/26 Februarie 1901 o scrisoare în care mulțumește Societății și ne spune că bine am făcut de am eșit din rezerva ce până atunci greșit am respectat. Ei bine, acum vre-o două săptămâni, vine chestia din nou în Consiliu și nu s'a auzit de nimeni că D-l *Cuțarida* a vorbit contra ei.

D-l *Casimir* S'a votat cu unanimitate.

D-l *Ionescu*. A votat'o dar și D-l *Cuțarida*. Anul trecut D-l *Cuțarida* scrie o broșură contra Arhitecților, în care protestează în contra inginerilor și arhitecților streini angajați de stat, județ și

comună și se revoltă auzind că de casele particulare de la noi se leagă nume streine ca *Wolff*, *Renard*, etc. Vine chestiunea alimentării cu apă în Consiliul Comunal și iată ce spune D-sa, după afirmațiunea unei persoane care a fost acolo și a scos note după discursul d-lui *Cuțarida*. „Ca singur inginer aci în Consiliu mă cred dator a spune câteva cuvinte despre ingineri. Mai cu seamă în chestia apei D-l Primar nu a spus de cât un adevăr fiind că în chestiunea apei am avut cazul aducerei apei subterane de un inginer român. Ați văzut cât a trebuit să sufere orașul București în vara asta. Inginerul Român nu a făcut bine ce a făcut, și trebuie forțe mari Europene bine cunoscute, și suntem datori a face ca orașul să fie bine servit. Angajamentul cu D-l Lindley e cea mai fericită idee și cred că nici un inginer nu o va lua în nume de rău. De aceea e bine să votăm propunerea ce ne face D-l Primar“.

După cum se vede d-l *Cuțarida* nu s'a mulțumit a vota sau recomanda la consult pe d-l *Lindley* ci a pronegrit pe inginerii români și a cerut să se angajeze D-l *Lindley*. D-lui anul trecut nu voia să admită nume strein nici la case particulare; acum e fericit că va da numele Lindley alimentării orașului! D-sa crede că nimeni nu 'l va lua în nume de rău, eu cred că nu e nici unul aci care să 'l ia în nume de bine.

D-l *Ionescu* spune că omul când se află în o mulțime își perde convingerile și ideile ce are. Așa probabil i s'a întâmplat d-lui *Cuțarida* găsindu-se în Consiliul Comunal. Să i cerem ca la primul Consiliu ce se va ține să declare ce ne a declarat nouă: că a votat fără să cunoască chestia, fără să știe cum o să se facă contractul, și că nu știa cum d-l Lindley face contractele sale. La biurou s'a depus o cerere semnată de 38 membri, care cer ca d-l *Cuțarida* să se justifice și să 'și clarifice situația. Numai prin declarațiuni în Consiliul Comunal, iar nu aci, putem vedea că D-sa a fost indus în eroare, și că nu și a schimbat ideile și părerile ce avea înainte.

D-l *Cucu* spune că discuțiile au deviat. Ne am întrunit aci pentru a discuta protestul. D-sa spune că consultarea streinilor nu poate fi oprită și prin urmare aceasta trebuie să se pue în protest.

D-l *Ionescu* spune că s'a pus în mod destul de explicit, însă numai pentru somități în materie.

D-l *Cucu* continuând spune că angajarea streinilor pentru

executarea de lucrări este anticonstituțională ori cât de celebru ar fi acel strein. Dacă această idee s'ar întinde și la alte ramuri de activitate ar fi cu totul periculoasă. De ce nu am aduce polițai de la Berlin, căci probabil că se găsesc mai mulți și mai buni ca aici? De ce nu am aduce primari, consilieri comunali, miniștri? Unde s'ar ajunge dacă la alegeri cetățenii ar da preferințe streinilor? Aceste nu sunt idei admisibile sunt contrare constituției noastre. D-sa cere a se pune în protest, că angajările de la Ploești și București sunt anticonstituționale, și se aprobă.

Răspunde apoi D-lui Matak că primarul a adus pe Culmann și Zigler care și-au pus un reprezentant aci, după cum cere și D-l Lindley azi. Când acesta a fost angajat a propus apa de puț, căci primii s'au convins că soluția lor nu este bună. După aceștia eu am fost chemat în capul Serviciului tehnic al primăriei și mi s'a cerut a prezenta un proiect de alimentare. Am cerut să studiez chestia. Am studiat proiectul lui Zigler și am găsit că e defectuos și nu mi'l pot apropia. Le-am arătat chiar lor eroarea și a recunoscut-o în scris. *Lindley* care se chemase la consult, a afirmat că proiectul avea eroari și lipsuri. Atunci primăria m'a însărcinat cu studiile și de atunci a început să se discute chestia apei de la Bragadiru. Consiliul sanitar a găsit apa bună. Eu am afirmat că se pot lua de acolo 90.000 m³. Delegația Consiliului Tehnic a spus că nu se va putea scoate de cât 30.000 m³.

Azi se vede că numai cu $\frac{1}{2}$ lucrările proiectate se scoate 39.000 m³. D-l *Radu* a făcut însă instalațiile așa fel că nu se poate complecta alimentarea cu apa de la Bragadiru, și propune restul a se aduce de la *Ciurel*.

D-l *G. Constantinescu*. Nu e adevărat, că nu se poate complecta și de acolo.

D-l *Cucu* continuând spune că în asemenea condițiuni, când inginerii noștri se contrazic, nu e de mirare că primarul aduce un strein spre a'l consulta. Când se vede nervozitatea cu care aceste chestii se discută de noi, trebuie să i se dea primarului circumstanțe atenuante. D-l *Cucu* încheie zicând că totul trebuie să se reducă la consult; căci angajarea pentru executare este contrară Constituției.

D-l *G. Constantinescu* cere închiderea discuției asupra istoricului apei

D-l *Cuțarida* declară că nu poate răspunde D-lui Periețeanu pe acelaș ton: declară că-i va răspunde în altă parte. D-sa spune că nu retractează nimic din cele ce a spus, și că e convins de tot ce a făcut. Declară din nou că nu a știut de facerea unui contract cu D. Lindley mai dinainte; nu cunoștea de cât chestia în general, și că a văzut numai interesele Comunei. Aprobă cele spuse de D-l *Cucu* că certurile dintre hidrologii noștri au adus lucrurile aci.

D-l *Pleșoianu* întreabă pe D-l *Cuțarida* ce ar fi făcut, dacă ar fi cunoscut chestia.

D-l *Cuțarida*. Ași fi discutat'o.

D-l *Paianu* protestează în contra afirmațiunii D-lui *Cuțarida* că D-l *Lindley* e o somitate. D-sa cu ocazia studiilor ce a făcut la Iași și-a putut da bine seamă de contrariu. D-l *Lindley* cu tatăl său au fost chemați la Iași în 1871 și a propus bararea Calcainei pentru alimentarea orașului. La protestarea cetățenilor s'a dus la Prut în care Basarabeni aruncă vitele bolnave de pestă bovină. Nici unui începător nu i'ar fi permis a face așa propuneri. Il mai cheamă din nou și vine de propune apa de la Timișești, al cărei adus costa 15.000.000 lei, cheltuială ce nu o poate suporta acea comună. S'a dus acolo căci erea apa aparentă; nu erea nevoe a o mai căuta prin sondage; D-sa nu cunoaște geologia țării noastre. Pentru acel studiu a cerut Primăriei 20000 lei, iar după 2 ani de studiu primăria a debursat 200000; căci în compturi se vedea butelii de cogniac ciubote, mantale de ploae etc. Ca ajutor avea un Israelit pe care îl are și acum la Craiova și pe un profesor de gimnastică din Iași, care știa nemțește. Primăria îl consultă pentru proiectele ce d-l *Păianu* făcuse și spune că nu sunt bune. Erea de datoria D-sale de a nu se pronunța de oare-ce era în cauză. Consiliul tehnic însă nu i-a dat dreptate, aprobând proiectul. D-sa spune că tot ce s'a făcut în hidrologie la noi, s'a făcut până acum de Români. *Bechmann* a luat 12000 lei pentru că a stat 24 ore la noi. Nu ni-a rămas nimic de la ei; Sinaia, București, Sulina, s'au alimentat de d. Radu, Focșani de d. *Mironescu*; Bacău, Râmnicul-Sărat de d-l *Cucu*, etc. Străinii nu au făcut de cât să ne ia vre-o 2,000,000 din țară. De ce să-i mai chemăm acum? De ce să nu avem confiență în corpul nostru tehnic?

D-l *Președinte* cere închiderea discuții și se aprobă. D-sa arată

că toți sunt de acord a protesta. S'a citit adresa. Are cineva ceva de adăugat sau modificat?

D-l *Cucu* reamintește că să se spună că primirea străinilor pentru executare este anticonstituțională.

D-l *Matak* spune că ar trebui să se exprime în protest regrete că d-l Primar a zis că Corpul Tecnic nu se pricepe să resolve chestia alimentării.

D-l *Președinte* spune că ar fi fost informat că d-l Primar ne-ar fi lăudat.

Adunarea decide a nu se introduce nimic, până nu se va cunoaște din Monitorul Comunal cele spuse de D-l Primar.

D-l *Moțoi* cere publicarea protestului.

D-l *Matak* cere a nu se publica până ce nu se va avea rezultatul de la Minister.

D-l *Răileanu* cere a se face un memoriu mai dezvoltat în această chestiune.

D-l *Maimarolu* cere a se face un memoriu M. S. Regelui, care are cea mai mare încredere în Români. Amintește că în timpul boalei A. S. R. Principele Ferdinand nu a voit să se consulte *Medicii străini*. El are mare încredere în inteligența și capacitatea Românilor și ne iubește mai mult ca mulți români.

D-l *Matak* spune că primul la care trebuie să ne adresăm este Ministerul Lucrărilor Publice. Se pune la vot adresa și se admite în unanimitate, cu introducerea cerută de d. *Cucu*.

D-l *Gallea* întreabă cine va duce adresa.

D-l *Președinte* spune că biuroul va alege o delegație.

D-l *Moțoi* cere convocarea de urgență a unei Adunări Generale, la care să se facă cunoscute rezultatele și se aprobă.

Ședința se ridică la ora 5¹/₂.

Președinte,

Al. Cottescu

Secretar,

I. Ionescu

Aprobat în Adunarea Generală de la 6 Noembrie 1905.